

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6—
pol leta 3—
četrt leta 1-50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

»»» Bog in narod! «««

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadrž. — Urednik sprejema stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katero ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in poslanice

se računijo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v splošnih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vso leto 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. petih vrsticah.

Po županskem shodu.

Med najlepše dni jubilejnega leta sme bela Ljubljana zapisati dneva 16. in 17. avgusta, na katera se je vršil shod slovenskih županov.

Krasna je bila misel, združiti zastopnike občinskih uprav širne slovenske domovine v središču Slovenije, da tam v jeden mogočen glas združijo svoja udanostna čutila do Najvišjega prestola. To se je zgodilo v obilni meri. Govorilo se je o neomahljivi udanosti slovenskega naroda do posvecene osebe presvetlega cesarja, o zvesti pokorščini napram vladajoči dinastiji itd. na dolgo in široko.

Že tačas, ko smo pisali prvi o shodu slovenskih županov v Ljubljani, smo povedali, da ima slovenski narod na razpolaganje neovrznih dokazov zvestobe do države; taki neovrzniki dokazi so pred vsem bojna polja, po katerih je tekla v mogočnih potokih naša slovenska kri. — O udanosti govori jasno in temeljito sestavljena udanostna adresa, katera dospé pred Najvišji prestol — žal, da ne vemo še natanko, po kaki poti.

Od te zgodovinske udanosti pa se obrnimo do drugih strani županskega shoda. Pri srečanju nam nameravana „Zaveza slovenskih županov“. Take zaveze kaj nujno potrebujemo in tudi pričakujemo od nje najboljših uspehov. Zaveza bi družila župane vseh slovenskih pokrajin v jedno celoto, dajala bi priliko, da bi se zastopniki slovenskih občinskih uprav sešli večkrat na razgovore o splošnih naših potrebah, ona bi držala tesno vkupe vez vsega Slovenstva. In kako praktična bi bila taka zaveza. Na shodih bi se poučevali župani o vsem, kar potrebujejo v svojem delokrogu, in zlasti bi se to godilo, kadar bi se ustanovil „Županski list“. Res je, da po večini občine izvolijo za svoje predstojnike najboljši možje iz svoje srede, toda res je tudi, da taki možje ne vedo in tudi ne morejo vedeti, kako obširna naloga jih čaka in tudi ne morejo vedeti, kako se imajo v vseh slučajih ravnati, da storé vse prav v blagor občine ter da ne zabredejo v pasti, katere se jim nastavljajo od raznih strani, posebno pa ob mejah, kjer sovražniki kar

hlepé, kje bi mogli spraviti pod svojo oblast kako slovensko občino.

Zaveza slovenskih županov bi imela torej veliko, a jako lepo, domorodno nalogo, katero bi reševala v svojem lastnem časniku „Županski list“. — Organizacije je nam potreba in če kedaj, najbolje današnji dan, ko se vse organizuje, ko snuje zaveze vse, kar čuti v sebi potrebo boja za samostojnost. Zaveza bi prav blagodejno uplivala na slovenska starašinstva, kajti od nje bi dobili naši župani navodila, kako jim je postopati v tej ali onej reči, dotim sedaj tega nimajo. Pa tam v sreli Slovenije že se gre, kjer svetujejo lahko domačini starašinstvom v tem ali onem pogledu, drugače pa je ob mejah. Tu prežé sovražniki neprestano na slovenske župane, skušajo jih zlorabljati ob volitvah in sploh ob vsaki priložnosti, pri kateri bi se dalo kaj dobiti za njihovo stvar. Sovražniki usiljujejo našim županom svoje zlé nasvete, zavite v lepe, hinavske besede, in žalibog, zgodilo se je že, da so vjeli tega ali onega na svoje limanice in tu ali tam ga celo odvrnili od slovenskega mišljenja. V naglici, če človek potrebuje nujno sveta, pa ne ve, kako in kaj, so taka nasvetovanja nam že mnogo škodila. Nasprotno pa bi bilo, če bi obstala zaveza slovenskih županov s svojim lastnim glasilom. V njem bi nahajali župani potrebna navodila za vse slučaje, in če bi župan ne vedel, kako mu je postopati v tej ali tej posebni reči, lahko se obrne do zaveze, pa dobi dobro in temeljito informacijo in ne bilo bi treba hoditi po svet k ljudem, ki drugače sodijo od njega. Taka zaveza bi naše župane postavljala trdnješe na lastne noge, samozavest in odločnost bi rasla in občinske uprave bi postale neovrzná zaslonba naši narodnosti, zlasti ob mejah, tako, da bi si ohranili marsikatero obmejno postojanko, katero nam drugače sovražniki hoteli kar čez noč iztrgati iz rok.

Upajmo, da obrodí ta shod, na katerem so se spoznali slovenski župani vseh pokrajin, ter si segli v roke v znak bratske vzajemnosti, obilnega dobrega sadu, upajmo, da skoro začne zaveza plodonosno delovati s svojim posebnim glasilom, ker tega vendar ne moremo misliti, da bi se one tako krasno

zasnove misli pokopale kar natihoma. — Po navdušenju, ki je vladalo na županskem shodu, in gledé na odlične, domobrižne može, ki so se ga udeležili, smemo po vsej pravici pričakovati, da postanejo sklepi in izrečeni nasveti meso in kri.

Dalje je nas razveselila resolucija o slovenskem vsenčilšču v Ljubljani, o katerem smo se svoj čas že podrobneje bavili. Nujno je potrebno, da dobé Slovenci in ž njimi južne dežele v državi vsenčilšču, posebne splošne koristi pa bo to za naš narod.

Višjega sodišča potrebuje dalje Kranjska s Štajersko vred v Ljubljani, kjer bi imel tudi slovenski jezik svojo veljavo, ker v razdivjanem nemškem Gradcu mu jo odrekajo.

Potreb, dá, dá, nujnih potreb imamo mnogo še, ali kedaj jih dobimo, kedaj se dokopljemo do ravnopravnosti? Le po žilavej vstrajnosti, z združenimi močmi, po organizacijah, izmed katerih je jedna najpoglavitejših organizacija slovenskih županov, se da počasi stopati po lestvi ravnopravnosti. Vse nakrat ni mogoče, ali ob dobri volji in železni odločnosti in dá marsikaj doseči, — samo z udanostjo se in z oslovsko potrpežljivostjo pa — nič.

Županski shod je bil sijajen na sploh, navdušenja brez konca in kraja, toda, ko je isto najbolj kipel, so padale v „parlament zjedinjene Slovenije“ kakor strele z jasnega neba besede župana Ilribarja, s katerimi je naznanjal, da se mu je „od zgoraj“ povedalo, da bi deputacija, ki bi ponesla udanostno adreso pred Najvišji prestol, morda ne bila sprejeta. Naj si je tisti „migljaj“ izmislil kranjski deželni predsednik, baron Hein, sam, ali naj ga je dobil še „bolj od zgoraj“, recemo le toliko, da je oni migljaj žalostno znamenje časa zamotanih političkih razmer v Avstriji.

Popolnoma smo prepričani, da bi prevzvišeni vladar ne pomisljal niti za hip, ali bi sprejel deputacijo vsega slovenskega naroda, ali ne, toda razni „prijatelji“ Slovencev na višjih mestih ne vidijo radi deputacij, ki bi šle naravnost pred prestol, temveč skušajo, če le mogoče, da dobe adrese, prošnje itd. v svoje roke, ter potem naredé ž njimi, kar hočejo.

Baron Hein ni prijazen Slovencev; kako pa tudi bo nemški baron, prišedši od severa med zatirani slovenski narod, temu prijazen, narodu, ki nima plemstva in pred vsem narodu, katerega bi Nemci utopili radi kar v jedni žlici vode. Barona Heina bi veselilo, če bi dobil on tisto adreso v roke ter bi se predložila z njegovim posredovanjem na najvišje mesto, češ, čemu bi Slovenci hodili na Dunaj poklanjat se vladarju z adreso, ko lahko on to v imenu njihovih stori. — Pa, kakor se kaže, se baronu Heinu ne bo to povsem posrečilo. Z veseljem smo čitali v „Slov. Narodu“ pojasnilo, da se poskrbi, kljub migljaju, za to, da se izroči adresa potom deputacije, seveda, če ne bo mogočna roka barona Heina posegla vmes ter preprečila avdijence z odsvojtovanjem pri višji gospodi na Dunaju. Kaj mogoče!

Da bi pa kranjska vlada, njej na čelu baron Hein, predložila ono adreso pred Najvišji prestol, za to pa bi se slovenski narod prav lepo zahvalil; baron Hein, tisti mož, ki prezira Slovence, mož, ki se je drznil — kakor v zasmeh slovenskemu narodu na Kranjskem, kjer tvori 95% prebivalstva — na rojstni dan cesarjev letos v jubilejnem letu klicati samo „hoch“ ter izpustiti običajni slovenski vsklik: slava, tak mož gotovo ni poklican, predlagati adreso v imenu slovenskega naroda.....

Toda, naj si bo tako ali tako! Mi ostanemo udani vladajoči hiši, povemo pa le, da se slovenski narod uči mnogo ob takih in drugih „migljajih“, kar ga spravlja do tega, da se vedno bolj organizuje in se vedno bolj zaveda pomena gesla: Z združenimi močmi!

Adam Mickiewicz,

njegovo delovanje in njegova dela.

(Dalje).

Treba je bilo odstraniti deklo in Adamova gospa je sama kuhala ter sama vzdrževala v redu stanovanje, kar je bilo tem težavnejše, ker je bila noseča. Zares je tudi dne 7. septembra 1835. l. povila hčerko Marijo.

Stroški in skrbi so se s tem povečale, zmanjšala se je pa nadeja na zboljšanje usode. Moralo je tudi biti zares hudo, kajti dne 24.

naj stoji kralju na strani? Kdo drugi, ako ne on, ki ga more podpreti z rokami in neštevilnim bogastvom?“

Ben-Hurovo lice se pokrije z rudečico.

„Razumem“, reče, „toda govori razločnejše. Delo izvršiti — to je jedna stvar; kako je izvršiti, pa je vse kaj drugega.“

„Šejk in ti bosta poveljnika, vsaki v svojem okraju“, pojasnuje Simonides. „Ti se podaš v Jeruzalem in od ondot v puščavo; zbereš razpršene sinove Izraela, pozoveš jih k orožju, razdeliš v čete, jih izuriš ter jim naznačiš poveljnike. Orožje jim preskrbim jaz. Začeni od Pereje preideš v Galilejo, odkoder imaš v Jeruzalem samo jeden korak. V Pereji imaš za seboj puščavo, v njej pa naj Ilderim čuva pota ter naj je pripravljen priti ti vsaki hip na pomoč. Takošna bodi vajina naloga. Moja pa je: biti vajin sluga ter čuvati, da se vir tukaj ne posuši. Z Ilderimom sem že govoril o tem. On pritrjuje vsemu. Toda kaj pa ti, gospod?“

Ben-Hur pogleda šejka.

„Tako je, kakor pravi, Hurov sin“, odvrne Arab; „dal sem mu besedo in ta mu zadošča, tebi pa hočem priseči. Prisežem ti za se in za vse svoje pleme.“

Vsi trije — Simonides, Ilderim in Estera pozorno gledajo mladenca.

Ni se takoj odzval.

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Prevod. Podravski.

(Drugi zvezek).

(Dalje).

PETA KNJIGA.

Ta slika, napodobljena s tako živimi barvami, je delovala na Ilderima, kakor odmev bojne trombe.

„Ko bi se mi vrnila mladost!“ je zaklical ter vstal.

Ben-Hur je sedel in molčal. Te besede so bilo zanj nekako geslo. Pozivalo so ga, naj posveti sebe in svoje imetje temu tajnostnemu bitju, okrog katerega so se skupljala vsa pričakovanja in nadeje Simonidesa in osivelega Egipčana.

Ta misel mu ni bila nova. Prvi mu jo je podal Malluh v gaju Dafne. Pozneje je zasvetila jasneje, ko je čul pripovedovanje Baltazarjevo o bodočem kraljestvu, takošnem, kakoršno je pojmlil modrijan. Naposled, ko je blodil po starem Palmovem gaju, se je spremenila ta misel skoro v sklep. Toda doslej je bila le nekaka predstava, kakoršno mu je rodila domišljija.

Sedaj je bilo drugače. Mojster jo je vzel v svoje roke in po tej dotiki je postala iz nje velika, sveta stvar, narodna in verska.

Ben-Huru se je zdelo, kakor bi se bila nakrat odprla pred njim vrata, da mu je zasvetila luč ter on bil sprejet v službo, o kateri je sanjaril doslej, v službo mogočnega gospodarja, kjer najde nagrado v izvršitvi svoje dolžnosti in v tako sladkem pomirjenju svojega ponosa.

Ostal mu je samo še jeden dvom, torej je vprašal:

„Ko bi oni kralj bil že blizu in njegovo kraljestvo imelo biti kakor Salomonovo in ko bi jaz bil gotov z imetjem vred posvetiti se njegovi stvari — kaj pa dalje? Mar naj postopam kakor slepec, ki zida hišo? Mar naj čakam, da kralj pride, ali pošlje po mene? Prileten si in izkušen..... Torej odgovori!“

„To pismo“, odvrne Simonides, pokazavi Messalovo pismo, „bodi geslo za naše delovanje. V Rimu nimamo nikakega vpliva; manjka nam moči, da bi se uprli teina dvema sovražnikoma, kadar se združita proti nam. Čakajoč tukaj, se izročiš njima na milost in nemilost. A kako sta vsmiljena, to lahko vidiš na meni.“

Strepetal je pri tem groznem spominu. „Moj gospod“, nadaljuje, „ali si dovolj močan v sklepu?...“

februarja je Adamova gospa pisala svoji sestri: „Kar se nas tiče, ker me prosiš, naj ti povem odkritosrčno, torej smatram za svojo dolžnost, povedati ti resnico. Stalnih dohodkov nimamo niti groša ter se jih tudi ne nadejamo. Živimo kolikor mogoče najskromnejše, toda živeti je treba in pomoči ni od nikoder. Kaj bode dalje, ne vem. Nemara pa nam Bog pomore; vanj stavimo vse naše upanje“. Na pomirjenje domačih potreb je prodajala gospa Adamova od svojih rečij, kar je mogla, toda naposled že ni bilo več kaj prodati.

Pesnik se je poprijel dela, toda skrb in nemir sta ga tako tlačila, da mu je bilo težavno začeti dela dokončati, kajti ko se enkrat zarije skrb za vsakdanji kruh v pesnikovo dušo, pa je ni lahko pregnati. Ona zgrize talent kakor črv, ki je zlezal v oreh ter pustil lupino. Pero pade iz rok, ker se misli pletejo v glavi.

Pred onim, ki je nosil vso Poljsko v svojem srcu, se je razprostiralo strašno strašne nezgode in nihče v vsej Poljski ni znal odgnati tega strašila. Že takrat je bilo mogoče povedati:

„Po smierci to wszyscy kadza,
A za zycia jesci nie dadza.“

(Po smrti ti vsi kadé,

A v življenju ti jesti ne dadó).

V juliju 1838. l. se je vršil krst drugega pesnikovega otroka, sina Ladislava. Ta božji dar je prinesel novo radost, pa tudi novo skrb, namreč povečane stroške. Naposled so prijatelji izvedeli o težavnem položaju pesnikovem in na predlog duhovnika Kajsiewiczza sklenili mu pomagati.

(Dalje pride).

DOPISI.

Iz Št. Andreža. — (Cerkev v krčmi zidana). — Tu pri nas je cerkev povečanja zelo potrebna. Ali naši občinarji bi vsi radi vodje bili. Tudi morda oni g. domačin, podpisani v „Soci“, kateri je nekaj o cerkvi pisal; on se drži kakor izvedenec, ki tudi hoče nekaj ukazati. In namreč on pravi: letos je denar; hitro, brz nesti ga poverjenikom v roke. Tako se pri nas o cerkvi v krčmi govori in tam cerkev zida. Naša cerkev mora biti kaj ponosna, ker se ti naši neki domačini za njo prav močno bahajo, ali ona jih še na pol ne potrebuje; lahko si sama s svojim premoženjem ponaga. Oh, da bi se mi postavne držali, dragi občinarji, cerkev bi se že letos začela zidati. Nobeden od nas ne bi velikega deleža občutil. Ali po načrtu gospoda domačina bi občutili slabše pridelke letos nego lani. Kar se pa beračenja tiče, o tem ne govorim, ker z beračenjem ni še nikdo nič izvrstnega napravil.

Iz Brazilije. — (Porto Alegre, 1. avgusta). — Početkom tekočega leta se je zbralo v gostilni nekega tukajšnjega Avstrijca, nekoliko avstro-ogerskih podanih, med njimi tudi nekaj Slovanov (3 Čehi, 1 Hrvat in 1 Slovenec), da se posvetujejo o osnutju društva, kateremu bi bil v prvi vrsti namen, da priredi dostojno praznovanje petdesetletnice našega presv. vladarja, potem, da budi in ohranja domoljubna čustva in pa da podpira po možnosti sorjake v moralnem in gnotnem pogledu. — Ko je sklicatelj (Tirolec, sicer pameten mož) razložil pomen in svrhu takega društva, se dvigne neki Nemeč iz Češke ter počne razkladati — v splošno začudenje navzročih — avstr. politiko (seveda po svoje) in končuje z besedami: „Mi, avstr. Nemci, moramo zastopati stalež proti jezikovnim naredbam in se ne damo premetiti s tešilom, v tujini so vse narodnosti enake“. — Petorica Slovanov smo se spogledali, nismo znali, bi se li smejali ali jezili. Za trenotek smo pač mislili, da smo tam kje v Egeru ali Plznu, a ne v Ameriki! — Naš ugledni brat Hrvat, trgovec g. Mihajlo Lukičič, se je na to oglasil k besedi in odgovor. Z mirnim glasom in s taktiko izobraženca zavrne predgovornika, češ, nismo se zbrali v politikovanje, ki je zlasti tu v Braziliji povsem neumestno in zares smešno, še manj pa si damo Slovani tu v svobodni Ameriki biti v lice, z ljudmi takih nazorov ni moči razpravljati in ker se boji, da se utegne tudi pozneje enako preziranje nasproti Slovanom pripetiti, iz česar bi postali žalostni nasledki (lahko tudi krvave glave), odkloni v imenu zadnjih že v naprej sodelovanje in vstop v društvo. — Vzeli smo klobuke in šli. Drugi so se tudi razšli brez sklepa, ker Nemci tudi med seboj niso edini. Avstrijskega društva torej še danes ni, pač

ne v preveliko čast precejšnega broja Avstrijcev.

Mi Slovani smo pa hoteli pokazati, kaj zmoremo z malimi močmi, ako smo edini. Iskali in povpraševali smo po svojih rojakih, zbornali smo res 12 mož (9 Hrvatov in 3 Slovence) — to so tudi menda vsi v Porto Alegru in okolici (skoro brez izjeme delavci, ki bivajo v oddaljenih predmestjih. Poznam sicer še 3 obitelji, čijih očetje so iz naših krajev, a popolnoma potujčeni, mogoče, da jih moremo sčasoma privaditi jeziku). Izbrali smo si prostore g. Lukičiča, nad čegar prodajalnico se čitajo nam domača imena „Armazem Hercegovina“ de Mignel Lukičič tam se večkrat shajamo, kramljamo v svoji materinstvi, tu in tam zakrožimo kako narodno pesem in se res po bratski zabavamo. Društvu smo dali začasno ime „Jugoslavjanski Orel“ (ali Oraj). Volili smo tudi začasni odbor in sicer so bili izvoljeni: g. M. Lukičič, predsednikom; D. Štrucelj, tajnikom; Tomo Gerško, blagajnikom; ta odbor ima skrbeli za slov.-hrv. čtivo (časnike, knjige itd.) in — kadar bo kaj drobiza v blagajni — podpirati slovske rojake itd. Društvo se bo sčasoma razširilo, bratje Čehi in Poljaki bodo gotovo tudi pristopili. — Tudi mi hočemo dostojno proslaviti imeniten dogodek v stari domovini, petdesetletnico vlade presv. cesarja. Pokazati hočemo, da imamo srce za dom in za milega vladarja, da smo vredni sinovi slovskega naroda, ki je stal v vsaki sili prvi na strani vladarjevi in rad žrtvoval blago in kri v blagor domovine. O daljnem razvitju in delovanju društva poročam o priliki.

Omeniti hočem se, da stoji na tukajšnjem pokopališču spomenik tu umrlega Hrvata, ki je prominol pred dvema letoma kot žrtev klimatične bolezni, tifusa, in ki je do zadnjega dihajla ostal veren sin majke Hrvatske, istotako kot še živeči brat, kateri mu je postavil s prihranjenimi novci ta lep, kameniti spomenik z doslovnim napisom: „Ovde počiva v miru Božjem Mihovil Gerško, rojen u Selcima (Vinodol) 24. prosinca g. 1866. u Hrvatskoj. Pošo u Montevideo g. 1888., stigó u Porto Alegre m. travnja g. 1893. Sudbina Božja mu ne dopusti, da se povrači u milu domovinu, gdje ostavi neutješene roditelje. Umró 17. listopada g. 1896. u evjetu mladosti. Bog mu dao nebeske radosti!“ Na podnožju je napis v portug. jeziku, ki v prevodu slove: „Postavil v dokaz bratske ljubavi zaljuočí brat Tomo Gerško“. Čuden čut me prešinja, stoječega pred tem spomenikom, žalosten in zajedno vesel. Okrog in okrog vse tuje, portug., tu in tam ital. in španski napisi, a edini slovenski! (Nemci, katerih je tu mnogo, imajo posebno groblje).

Dragotin Štrucelj.

Domače in razne novice.

Darilo. — Njeg. Veličanstvo je darovalo iz svoje zasebne blagajne prispevek 300 gld. v dobrodelni namen morskemu kopališču v Gradežu.

Imenovanje. — Čuvaj pri okrajni sodnji v Sežani Valentin Zorzi je bil imenovan vodjam-čuvajem zaporov v Rovinju.

Premičenje. — Višji svetnik Mihael Stainingner, vodja gospodarskega ravnateljstva v Solnogradu, je premešten v Gorico kot vodja tukajšnjega gozdarskega urada; tem povodom je dobil častni naslov: dvorni svetnik.

Smrtna kosa. — Umrli je na Voloskem v 85. letu svoje starosti g. Andrej Stanger, oče poslanca in odvetnika g. dr. Andreja Stangerja.

Minoli petek je umrl v Divači g. Ant. Magajna, veleposestnik in obč. odbornik. R. i. p.

Novi častni znaki. — Povodom svojega jubileja je naš presvetli cesar ustanovil spominsko svetinjo za člene oborožene sile in orožništva, ki so služili v vojski ali orožništvu v dobi vladanja sedanjega cesarja, to je od 2. decembra leta 1848. do 2. decembra 1898. V posebnih pravilih so označene vse tiste osebe, ki imajo pravico do te svetinje.

Nadalje je ustanovilo Njegovo Veličanstvo jubilejsko svetinjo za vse one osebe, ki so v rečeni dobi služile v civilni državni službi kakor uradniki ali sluge. In slednjic posebno „častno svetinjo za 40 letno zvesto službovanje“.

Kako se naše sodnije slovenijo. — Ni baš dolgo od tega, ko smo pravili, da slovenskim strankam izročajo sodnije odloke, pisane v laškem jeziku in sicer tako: Posi-

*) Pri tej priliki usejam se v imenu naših rojakov, ki so po večini delavci in malo imoviti, drage rojake v domovini prositi za pošiljanje kakega lista ali kake knjige. S tem si pridobi vsak pomazen dobitnik obilo zaslug za zapuščene rojake v tujini. Sl. uredništvo „Soca“ bo gotovo tako prijazno, da pove naslov. — (Ustrežemo radi. — Ureda.)

ljava (ovitek) je naslovljena slovenski popolnoma tako, da naslovljenec mora misliti, da mu sodnja pošilja kak slovenski odlok. Toda glej, ko odpre „službeno priporočeno“ pismo, najde v njem laški odlok. Tako početje smo videli zopet pred kratkim.

Čaki krčmar z Vogerskega, ki hoče biti narodnik, je sel tožiti dva svoja rojaka v Gorico k laškemu odvetniku. Da je ta odvetnik vložil laško tožbo proti omenjenima, je umevno samo po sebi. Sodnja seveda je vodila ali se vodi vso reč tudi v laškem jeziku in tako sta bila tudi odloka, ki sta dospela 12. t. m. na Vogersko, pisana v laščini, vlatknjena v zavitek s slovenskim naslovom. Sodnja torej naslovlja take pošiljke slovenski. S tem priznava sama, da mora s slovensko stranko obcevatvati v nje maternem jeziku, toda odlok je laški.

Stranka ne razume laškega jezika in če vložil kak laški odvetnik laško tožbo, kako pride tožena stranka — Slovenec — do tega, da se mu vročajo laški odloki, katerih vsebine si ne more raztolmačiti. Ali se to godi radi „ravnopravnosti“ obeh jezikov?

Vsi morebitni izdovori v tem pogledu, da se vrši vse „radi reda“ v onem jeziku, v katerem je bila podana prvotna vloga, so jalovi. Prav, naj se vrši za tistega, kateri je vložil tožbo, vse v onem jeziku, ali če je toženec Slovenec, zakaj se mu vročajo reči v laščini? Menda vendar ne na ljubo laškemu odvetniku in tudi ne na ljubo uradnikom, izmed katerih večini je seveda blažena italijanščina najljubši jezik? Tak način uradovanja nikakor ne odgovarja smislu ravnopravnosti, temveč bje istemu v obraz, in sodnja — kakor rečeno — z naslovljanjem pošiljatev v slovenskem jeziku sama priznava, da bi morala s slovensko stranko obcevatvati po slovenski, ker sicer bi morala pri konsekvenciji tudi naslove napisati v laščini. Pa tega gospodje ne storé, že vedo, zakaj ne. Naši ljudje čim več vračajo laške odloke in prej so vračali pošiljati neopzrte, ker so bili tudi naslovi — laški. Sedaj pa so naslovi slovenski in stranka sprejme pismo v nadi, da dobi slovenski odlok, kar se pa v takem slučaju, kakor je navedeni, ne zgodi.

Kako pretkano, kaj ne? — Tako se „radi reda“ itd. usiljuje Slovincem laščina in na take in slične načine brijejo s Slovenci na Goriskem norce koncem prosvitljenega XIX. stoletja!

Nemškutarenje po poštnih uradih. — V Ljubljani smo imeli v početnicah naročnika in sicer v Židovski ulici G. naročnik se je preselil drugam in „Soca“ je romala za njim; toda vsi drugi kraji so pisani slovenski, na ovitkih, v katerih je nam list bil vrnjen, pa vidimo povsodi pod slovenskim našim naslovom nemški: Laibach, Judengasse. Od kod izvira to nemškutarenje, ali od slav. poštn. urada v Ljubljani, ali od kod drugod?

Kako se naši ljudje smešijo. — Povedali smo že pred nedavnim časom, da si naročajo naši ljudje svoje tiskane tvrdke pri tujih agentih; ti pa preskrbje najslabše blago, potem pa naslovi, v kakošni slovensčini! Evo, čitajte te spake: Andrej Persič trgovec Cernicah na Vipavskem.

Ali ni sravn prizadetih, kaj takega komu pokazati, ali celo prilepiti kam tako popačen svoj naslov.

Svetujemo le to: Držite se domačih podjetij, tu ali tam, v takem oziru, pa nikar se ne dajajte za svoj denar tujcem smešiti!!

Lahoni na železnici. — Nekdo nam poroča: Peljal sem se iz Ljubljane domov na Gorisko. Služaj je nanesel, da sem sedel v železniškem vozu z nekaterimi lahoni vkupno. Ko smo se v Logatcu ustavili, je stal na drugem železniškem tiru voz neke pivovarne s hrvatskim in slovenskim napisom. Lahoni gledajo in gledajo in jedna izmed teh laških barab reče: že skrito sul vagona in lingua del djavola. Še tam jih pečejo slovenski napisi, toda, kadar jim gre za zaslužek, takrat pa govore, da le dobe slovenske ali hrvatske groše, kaj radi tudi „lingua del djavola“.

Daleč sem bil že po sveti, pa tako nesramnih ljudij, kot so ti naši lahoni, še nisem videl.

S potovanja. — Nekdo nam piše: Nedavno sem se vozil z brzovlakom iz Gorice v Ljubljano in nazaj. Da kličejo imena postaj po Goriskem v tistih spačenkah, kakor so pritisnjene na poslopja postaj, vemo že zdavnaj, ali čudno, predudno se mi je zdelo, da je konduktur tudi na Kranjskem, kjer je vendar običajno, da kliče postaje v dveh jezikih, vpil samo: Adelsberg, Loitsch in — celo Laibach brez Ljubljane. Mislim, no, to je morda le slučajno, ali, ko sem se drugi dan z brzovlakom peljal nazaj v Gorico, ponovilo se je isto. Drugi konduktur je klical tudi vse postaje po nemski.

Južna železnica, ki prezira slovensčino, kjer le more, — čeprav zasluži na potu od Kormina pa do Gradca 90% slovenskega denarja, — morda m. li, da se Slovenci sploh ne vozijo z brzovlakom, temveč samo sinovi drugih narodov, ki stojé visoko nad nami! Tako preziranje se obsojuje samo po sebi: toda morda bo južna železnica še pogrešala baš po naših krajih slovenskih denarjev, kadar se zgradijo druge železniške zveze.....

Tržaška „ginnastica“ v Gradšču. — Hoteli so napraviti demonstracije v pravem

pomenu besede na avstrijskih tleh. Naročili so si godbo iz Palme, katera pa se je morala vrniti v „kraljestvo lakote“, od koder je prišla, ker oblasti jej niso pripustile svirati v Avstriji. In „Sentinella“ je izdala „Un saluto della Sentinella del Friuli ai ginnasti triestini“, katero pesem je pa okr. glavarstvo zaplenilo, ker je bila — kakor po navadi ob takih laških slavnostih — njena vsebina najbrže taka, da bi se dalo isto čitati prav lepo v „blaženi“ Italiji, ali pri nas, kaj naj počnemo z njo? Napraviti so hoteli nekaj čisto laškega, ali ni se jim posrečilo, pa tudi ljudstvo v Gradšču ni bilo kdove kako uneto za te preljuje Tržačane in Goričane.

No, potolažili so se vse jedno, saj so pridno vpili „evviva Italia“, da so se „maleri“ Italiji kar oči solzile nad temi usiljenimi sinovi, katerih očetje po največ niso znali niti besedice laški, kar imena najbolje dokazujejo. — Fiasco, fiasco!

Zaključenje morskega kopališča v Gradežu za otroke se je izvršilo dne 18. t. m. Dne 20. t. m. so odšli iz Gradeža otroci domače dežele in oni, ki so prišli iz Ljubljane in Gradca, dočim otroci z Dunaja ostanejo tam do konca tega meseca.

Uspeli so najpovoljnješi.

Mnogo zaslug za zdravljenje otrok si je stekel neumorni odborovi tajnik, g. lekarnar Cristofoletti.

Popravki. — Pri maši v Branici je svirala vrla prvaška godba in ne mahinj-ska, kar smo zadnjeje le pomotoma naznanili. Med gg. goriskimi poslanci, ki so se udeležili županskega shoda, smo izpustili po pomoti gg. Blaža Greca in Ant. Klančiča, kar tem potom popravljamo.

Novi koleki za borzne opravke se uvedejo s 1. oktobrom t. l. Teh kolekov bo 18 vrst in sicer po 10, 20, 40, 50, 60 in 80 stotink ter po 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 20, 30, 40 in 50 kron. Kakovost novih kolekov bo slična oni sedanjih.

Telefon. — V Gorici je bilo v pretečenem mesecu potom telefona 4154 govorov.

Velik požar. — (Iz Senožeč nam poročajo): V soboto t. j. 20. t. m. ob 4. uri popoldne je začelo goreti v Gabrčah pri Senožečah, in požar se je tako hitro raznesel, da je bila v pol ure cela vas v ognju, ter 14 posestnikom z 18 poslopji vse vpepeljeno. K sreči da ni bilo govodi doma, je bila na paši, drugih žrtev ni bilo, kakor en par praševč, ki so bili že iz ognja izgnani, ali so nazaj v ogenj šli, da ni bilo več mogoče za njimi.

Ubogi ljudje so sedaj brez vse strehe, brez denarja in obleke, vse jim je zgorelo; taka žalost se nahaja sedaj v Gabrčah, da je ni mogoče popisati.

Ogenj je nastal, kakor pravijo, v peči za kruh, ki je imela eno razpoko, skozi katero je šla iskra v svisti in tako ogenj užgala v strehi, da bi kmalu se ženica, ki je kruh pekla, sama zgorela; ni prav nič vedela, da jej hiša gori.

Ljudje, kakor tudi požarna bramba iz Senožeč, so bili takoj na lieu mesta, ali kaj pomagaja, ker ni bilo kapljice vode, so morali gledati od daleč. Med vsemi pogorelci nista bila dva prav nič zavarovana in ostali prav za male svotice.

V nedeljo t. j. dan po požaru, je slo več radovednežev iz Senožeč v Gabrče, neznožno nesrečo gledati, in med temi tudi odličnjaki, kateri so hitro po prihodu v Senožeče, pričeli nabirati radodarne doneske, da bi ubogim ljudem v prvi sili pomagali.

Najbolj so se pri tem samaritskem opravilu odlikovali gospodje: Franc piem. Garzaroli, župan, M. Novak, sodnijski svetnik, potem gospodje Meden, Suša, Zelen, in še nekateri drugi; kar v kratkem so nabrali lepo svotico za prvo potrebo 285 gld., za kar jim gre prav srčna zahvala. O pazovalce.

Iz Brd. — Velik šum so zagnali naši furlanski sosede v Korminu pred proslavljenim rojstnega dne našega presvetlega cesarja. Pričakovali smo izrečnih dokazov o navdušenju za vladarja. Iz Kormina pod goro teh dokazov ni bilo mogoče videti, obrnili smo se zato na korminsko goro, misleči, da ni previsoko za korminski patriotizem.

Zaman! Na naših gričih smo videli kresove, dokaz, kako udani so Brici vladarski hiši, za katero so bili vsaki čas pripravljene svojo kri preliti, le na Korminski gori bilo je vse temno. Seveda Korminci niso priznavali sedaj obletnice sleparske zmage nad Slovenci, katere so se tako veselili dne 22. marca 1897. Mogoče je bilo v Korminu svetleje nego na gori. Zali Bog! ne mnogo. Brici, ki so bili 17. t. m. doli, so videli na poredko v hišah — po par lucie. Čudno! Ob Verzeznasijevi zmagi je bilo v Korminu in na gori po noči tako svetlo kakor po dnevu. Pa kaj si ne zmisli laška zagrizenost, ko hoče dražiti in izzivati mirno slovensko ljudstvo!

Društvu „Avstria“ v Korminu, v katero je upisanih nad 400 udov, mislimo, ni bilo ravno nemogoče proslaviti na primernem kraju rojstni dan presvetlega vladarja. Prepričani smo, da kadar je žaliti naš narod, so vsi edini, toliko nacionalci ko irredentisti. Tako so nas zaničevali od lanskih volitev dalje in še pot so nam hoteli zazidati, da ne bi mogli v Kormin hoditi.

Ali čujte in strmite! Leto ni minolo, ko so se vršile v Korminu občinske volitve, seveda nastali ste dve stranki, ki sta se balí druga druge. Kaj si umisljijo nacionalci, nič

kar v Brda po noči k slovenskemu kmetu, da naj gre z njimi glasovat, da zmaga nacionalna misel. Seveda naši vrli možički so se podali na volišče. Prisko jih je skoro 300 oseb, zagotovljeno jim je bilo, da dobijo dobro plačo za ta dan, pripravovalo se je, da tudi cesto v Vipolze, ako oni drugi so v večini, dajo v kratkem popraviti. Ali žali Bog! Mi smo bili zapeljani, nacionalci so v večini, za našo pot se pa ne zmenijo in kakor se sliši: občine v Brdih bodo prisiljene tožiti omenjeno občino korminsko. Nas so že večkrat speljali na led, ali uverjeni naj bodo, da nas ne bojo več. Naredili si bomo poprej obvezo in še obvezo, predno v prihodnje kaj storimo, kar naj si gospoda v Korminu zapomni. **Briski.**

Razglas c. kr. primorskega namestništva od dne 13. avgusta 1898. števil. 15913 glede odredbe o odvračanju in zatiranju kolere pri kuretnini (kuretni typhoid).

Visoko c. kr. ministerstvo za notranje stvari je glasom odloka od dne 12. julija 1898. števil. 15158 zapazilo, da je med domačo kuretnino nastala kuretna kolera (kuretni typhoid) v njenem pričelku izključljivo uvoženi kuretnini se prikazala, in v tem oziru pri kuretnini z Ruskega in Italijanskega.

Ker je skupni uvoz vsakovrstne žive kuretnine v avstro-ogersko carinsko okrožje v letu 1897. 38027 q. b. v vrednosti 2.281.620 gld. znašalo in proti našemu izvozu 90247 q. b. v vrednosti 7.009.519 gld. doseglo, nadljati se sme, da naše kmetijsko ljudstvo pri pravi spodbuji in podučevanju, bi v stanu bilo pri vsakem oziru hvaležne intenzivne reje v gospodarskem in zdravstvenem oziru tako škodljivemu uvozu kuretnine se vzdržati in pri tem tudi izvoz jaje, jajčnih beljakov in rumenjakov, kateri v pretečenem letu proti uvozu 371668 q. b. v vrednosti 13.309.498 gld. se je skoraj na 946992 q. b. v vrednosti 43.977.163 gld. povzdignil in temu toliko več pozornosti imeti, ker je nemško cesarstvo za izvoz kuretnine in jaje najvažna dežela, in reja kuretnine od najmanjšega kmetovalca z majhnim kapitalom izvršuje in širi. Da pa ne bi se ta nevarna kužna bolezen pri kuretnini k nam zanesla, je potrebno, da se vzdržuje nakupa uvožene kuretnine, in od potnih trgovcev prodajane kuretnine, temu nasproti pa iz gospodarskih ozirov toliko bolj na intenzivno rejo kuretnine in jaje itd. po potu združenih zadrževati.

Da bi se pa razširjenju te zanesene kuretnine kolere že v začetku uspešno nasproti prišlo, je v korist gospodarjev, da vsaki v prvem slučaju, ko zapazi sumljivo obolenje ali pogin med kuretnino, to brez zamude zupanstvu naznani, da zdrave od obolelih živali popolnoma odloči in jedno ali več poginjenih živali v dobro zaprti posodi c. kr. okrajnemu ali mestnemu uradnemu živinozdravniku brez stroškov vposlje, kateri bode potem vzrok pogina določil.

Ko bode živinozdravnik kužna bolezen spoznal, se mora tudi zdrava kuretnina dotičnega pohištva tako dobro hraniti, da se od taistega javna pota in vodotoki ali polje in travniki odločijo; tudi prodaja žive ali mrtve kuretnine naj se opusti in naj se dobro pazi, da se poginjene ali zaklane živali ne razdelene najbolje sežgejo ali na za to polocenem običnem prostoru v najmanj do metra globoki jami zagrebejo, ko so se poprej z živim apnom potresle.

Blato, živeža in drugi odpadki se morajo vsaki dan dobro pobrati in zažgati ali pa z živim apnom pomešano v dobro zaprti jami nabirati.

Ako je v ednem okuženem pohištvi vsa kuretnina poginila, ali se usmrtila, ali pa da se po preteku 10 dni nobeden slučaj obolenja ni pripetil, sme se kugo kot ponehano smatrati, in je potem zelo potrebno kurnike, prostore, vrata, okna, stropne, stene in sedne palice, posode za krmo in pijačo, kakor tudi tla natančno snažiti in z vročim pepelnim lugom omiti, in ko je popolnoma posušeno, z apnom pobeliti.

Ako niso tla neprodorna, naj se površje zemlje odvdigne in z živim apnom pomešano zakopje.

Jama, v kateri se vsakdanji odpadki nabirajo, se slednje z zemljo pokrije in dobro zabije. Ako se med kuretnino potujočih kuretnih trgovcev kužna bolezen zapazi ali le sumi, naj se kakor zgoraj popisano postopa. To se v splošno vednost priobčuje.

Tudi v Batujah so plesali na laski takt. Najeli so goriske godce, ki so jim godli in godli, kar so baš fantje hoteli. Pa kako so bili prijazni in zatajili so vsa svoja vroča laska čutila ter piskali več kot polovico slovenskih komadov, kakor: „Mila, mila lunica“ itd. ter celo „Naprej zastava Slave“. Eden izmed njih pa je imel celo nad „instrumentom“ napis: „Živio na veke slovenska kri!“ Za slovenski denar storé ti tiči, kar kdo hoče.

Kje pa, za Boga, sta „Corriere“ in „Sentinella“, da se ne oglasita proti goriskim godcem, ki laska imé blatita s slovenskimi komadi in pa še celo s takim napisom! — Tisti židje, ki imajo drugače vedno na jeziku Italijanstvo, v priloge kateremu pišejo na metre dolge članke ter pri tem udirajo na najnesramnejši način po Slovenceh, tisti židje pa lepo molče, kadar oni sami ali pa njihovi privrženci služijo slovenski denar in za ta denar store in zataje vse, kar hočeš.....

Iz Tolmina (nam pišejo dne 22. t. m.): Večera je priredilo naše vro „olepševalno društvo“ lepo veselico na vrtu gostilne „Pri

slogi“, ki je bil do zadnjega kottiča napolnjen, tako da smo res obžalovali, zakaj niso poiskali primernejših prostorov. Tamburanju je sledila saljiva loterija, ki je vzbudila premnogo smeha. Na to se je razvil prav živahen ples, ki je trajal pozno v noč, da so bili vsi udeleženci prav zadovoljni. Društvo je doseglo prav dovoljen materialen uspeh. Popoldne je bila v tukajšnji okolici strašanska nevihta s točo, ki je po nekodih letos že v tretje potokla. Ajda in sadje je popolnoma uničeno. Najbolj prizadete, so vasi: Vrsno, Zatočmin, Žabice ter deloma Poljubinj in Volče. Beda za naše poljedelce je pred durmi.

Na obrtno-nadaljevalni šoli za klesarje v Nabrežini začne se novo šolsko leto s 1. septembrom 1898. Starši, kateri žele, da se bodo njih otroci na tej šoli izobraževali, dajo naj svoje 14-letne dečke v poduk kakemu klesarskemu (kamenoskemu) mojstru v Nabrežini. Ta se posebno priporoča prebivalcem našega Krasa. To hrani v sebi še mnogo kamenih zakladov, katere zvedena roka lahko v denar spravi. — Če ptujci obogate s to obrtnije, zakaj bi domačine!

Išče se trgovski pomočnik za trgovino z mešanim blagom. Več pri trgovsko-obrtnem pospeševalnem društvu v Gorici, Semeniške ulice št. 1.

P. n. gosp. čitatelje opozarjamo na današnjo prilogo „Soča“ g. fotografa Šarnagla iz Celovca.

Srpentski veselilni odsek priredi prvo nedeljo v septembru veselico v proslavo 50-letnice cesarjeve. Program se objavi prihodnji teden. Rodoljubi, počastite nas z zdatno udeležbo!

Listnica uredništva: Gg. dopisnike in poročevalce, katerih reči še niso prišle na vrsto, prosimo potrpljenja. Prihodnjije!

Gena L. B. ... in B. Hvala; tudi prihodnjije! G. dopisniku v Šempasu: Prihodnjije! G. A. T. v S. Za danes ne rečemo še nič. Počakajmo, ko se vsa reč razvije, potem spregovorimo o dejstvu, kakor zasluži. Prosimo svoječasnega poročila. Za dopis: hvala lepa!

Listnica upravnštva. Gosp. A. L. v S.: Vaš dolg znaša do 31. dec. 1898. za „Soča“ gld. 450 „Slov. knj.“ do 31. snopiča 165 Dolžni so za „Soča“:

Dr. J. B. v H. na Kr. za 1895-96-97-98	17
J. p. dr. v T. za 1897-1898	1040
E. A. v K. za 1895-96-97-98	1552
F. A. v D. V. za 1897-98	1040
F. A. v St. V. G. (ustavljena)	430
H. H. v R. za 1896-97-98	1370
J. Fr. B. O. S. B. v A. za 1895-96-97-98	1620
K. J. v B. pri T. za 1897-98	1040
K. H. v Lj. za 1897-98	1020
K. F. v F. pri B. za 1896-97-98	1150
L. P. v S. za 1897-98	980
L. pl. F. v D. V. za 1897-98	1040
L. P. v St. A. pri G. za 1896-97-98	12
N. J. v R. za 1897-98	1040
P. A. v P. za 1897-98	1040
P. A. v H. na Kr. za 1897-98	1040
R. J. v Z. pri P. za 1896-97-98	1370
S. A. v P. za 1897-98	1040
S. dr. Cl. na D. za 1897-98	1040
S. L. v St. pri G. za 1896-97-98	1320
Sk. Gr. v G. na R. za 1897-98	1352
„Sl. Z.“ v St. P. za 1896-97-98	1280
St. sv. v K. za 1895-96-97-98	1720
S. J. v L. pri C. za 1896-97-98	1480
V. v T. za 1897-98	1040
W. W. v pl. Ad. za 1896-97-98	1480
Zb. A. v B. sv. D. za 1895-96-97-98	1574

(Se bo nadaljevalo.) Skupaj gld. 336.03 Zgoraj navedeni dolžniki so naproseni, da svoj dolg poravnajo do 3. septembra t. l. v nasprotnem slučaju jim ustavimo list in ukrenemo potrebno, da do denarja pridemo.

Vsem onim pa, kateri so nas prosili potrpljenja, naznanjamo, da jih pričakamo, prosimo pa da ostanejo mož-beseda.

Radodarni doneski.

Za „Slogo“:

Prejelo upravnštvo: Vesela družba 60 kr. — Branški fantje zložili pri igri „Bum“ v gostilni Frana Zvolejina gld. 1.60. — F. S. v G. 1 gld. — Po društveni položnici: Miha Petelin iz Pliskovice gld. 22.69.

Za „Šolski dom“:

Prejelo upravnštvo: Pri banketu starešinstva v Mirnem na cesarjevo rojstnico zložili starešine gld. 12.90, k temu dodal se A. Jakil gld. 1.10. — Pri krstu v rodnini M. Faganovi v Mirnem nabral Pavletičev Danilo gld. 5.50. — O priliki proslavljenja cesarjeve rojstnice v Čitalnici v Cerknem se je tamošnji zamorec tako pr-ojbedel, da bi mu bil kmalu želodec počil. Ko so mu želodec izpraznili, dobili so gld. 10.47. (Znesek 4.14 je bil objavljen v 66. številu). — Černe, član prvaske godbe, 50 kr. — Franc Ursič, učitelj na Libušnjem, gld. 2. — Nabrano v Medani (glej dopis prihodnjije) gld. 10.30. — Skupaj gld. 42.77.

Društvene vesti.

Bralno in pevsko društvo v Št. Andrežu namerava prirediti veselico koncem meseca septembra v čast jubileja Njegovega Veličanstva presvetlega cesarja Franca Josipa I. — Pevske vaje pričnejo ta teden, namreč vsako sredo in vsako soboto.

Ivan Bostjančič se je odpovedal blagajništvu „Bralnega in pevskega društva“ v Št. Andrežu radi zadržka časa. Izvoljen je bil pri zadnji odborovi seji nov blagajničar, Anton Nanut. Odbor.

Izlet na posestvo v Monasteru pri Ogleju na ogled nasadeb ameriških trt in vinogradov, nasajenih z ameriskimi cepljenimi trtami.

C. kr. kmetijsko društvo v Gorici obveša svoje člane, pa tudi druge posestnike, kmetovalce in kmete, da priredi dne 4. septembra t. l. vsled povabila gospoda barona Evgenija Ritterja pl. Zahony izlet na njegova posestva v Ronkah pri Trstu, v Belinji pri Ogleju in v Monasteru.

Vlak se odpelje ob 7. uri 10 m. zjutraj z goriske postaje do Trčiča in od tam do Červinjana, kamor dospje ob 8 $\frac{1}{2}$ predp. Od tod se popeljejo izletniki na vozovih, ogledat si nasadbe in vinograde v Ronkah pri Trstu, kjer bodo tudi videli, kako se s posebnim plugom razorava zemlja za napravo novih vinogradov. Iz Ronkov krene družba v Monastero; tam dospje okoli 10. ure predp. in se okrepča pri zajuterku, ki ga ponudi gosp. baron E. Ritter, potem se pa odpelje v Belinjo pri Ogleju, kjer si ogleda obširne nasadbe ameriških trt in trtnice, obsegajoče bilfe in cepilke na ameriških podlagah.

Iz Belinja se lahko povrne vsakdo v Červinjano ter se posluži za povrat v Gorico vlaka, ki odhaja ob 2.15 pop. ali onega ob 4.55 pop. ali pa nedeljskega ob 9.20 zvečer.

Kdor bo pa želel ogledati si kleti, mlečkarnico in vinograde v Monasteru, stori to lahko istega popoldne, a ustavi se pri kosilu v Ogleju in se vrne v Gorico od postaje v Villa Vicentini.

C. kr. kmetijsko društvo je prosilo južno in furlansko železnico, da dovolite olajšano vozovino za vožnjo tja in nazaj.

Ako bi bilo dne 4. septembra zelo neugodno vreme, odleži se izlet in se priredi naslednji praznik dne 8. septembra t. l.

C. kr. kmetijsko društvo vabi vse tiste, ki se zanimajo za trtoreski napredek, naj se mnogobrojno udeležijo poučnega izleta in naj se v ta namen pismeno ali ustno oglašé, če mogoče, do 31. avgusta t. l. v društvenem uradu (deželni hiši) v Gorici, da bo možno preskrbeti potrebne vozove in pa železnične listke po znižani ceni. Tisti pa, kateri bi se hoteli udeležiti izleta z lastnimi vozovi, naj vedó, da je prihod v Ronkah pri Trstu določen okoli 8.45 predpoludne. Slednjije bode še omenjeno, da se prosijo za to, da se slovenskim izletnikom razkroži in pojasni vse v njih materinski.

Priporočamo prav posebno vinorojskim društvom, naj ne zamuje te izredno ugodne prilike, ampak naj pošljejo vsako po nekoliko svojih razumnih in za trtoreski napredek uetih članov, ogledat si prezanimive Ritterjeve nasadbe, katere so zares uzorne in vredne, da jih posnemamo zlasti zdaj, ko nam od vseh strani silijo najstrastnejši sovražniki v naše vinograde.

Bralno društvo „Kras“ v Skopem priredi veselicico z zelo bogatim vspešnim v nedeljo dne 28. avgusta 1898. na dvorišču g. Živic s sodolovanjem domačega pevskega zbora v proslavo 50-letnega vladanja Njeg. Veličanstva cesarja. Začetek točno ob 3. uri pop. Svirla bode trška godba iz Postojne. Vstopnina: k veselici 20 kr. za osebo, otroci 10 kr. in k plesu 10 kr. za vsako točko.

Rokodelsko podporno društvo v Lokavcu, združeno s pevsko-bralnim društvom, napravi dne 4. septembra t. l. skupen izlet, — na Dol-Otlico, na kateri dan bo tam tudi sv. birna. Vspored prihodnjije.

Razgled po svetu.

K položaju. — Nagodba z Ogersko dela preglavice našemu in ogerskemu ministerskemu predsedniku. Banffy in Thun sta se vozila z Dunaja v Ischl, Budimpešto in spet nazaj ter se trudila dognati, kako bi se dalo na najkrajši način rešiti vprašanje o nagodbi. Dognala pa nista nič drugega, kot to, da so se dne 24. t. m. pričele konference obojestranskih ministrov v Budimpešti. Ogerska vlada po zadnjih poročilih stoji na tem stališču, da se ne sme podaljšati provizorij, pa tudi ne rešiti vprašanje o nagodbi v Avstriji izven državnega zbora. Ogrci zavzemajo torej tako stališče; nasproti pa se grof Thun brani sklicati državni zbor, ker ve, da isti ni sposoben za redno poslovanje; če bi pa se vendar sešel državni zbor, bi ne imel druge naloge, nego izvoliti kvotno deputacijo.

Govori se mnogo da namerava grof Thun odstopiti, ako ne doseže v Budimpešti zaželjenih uspehov, in sicer bi odstopil takoj, še predno se snide državni zbor.

Zadnji čas je bilo zopet veliko čuti, da se jezikovne neredbe za Česko in Moravsko odpravijo še pred sestankom državnega zbora. No, to se ne bo zgodilo kar tako, kakor bi baš želeli obstrukcionisti, in za to je verjeti češkim „Narodnim listom“, ki pravijo, da so vse vesti o odpravi jezikovnih naredeb neosnovane. Zagotovljen pa je temu nasproti začetek popolne ravnopravnosti češkega jezika. Kar se tiče notranje politike, ostane reč neizpremenjena, ker v jubilejnem letu ne bo nikakih posebnih sklepov ni za, in tudi ne proti. Vseled tega so vse govornice o premembi ustave in o premembi državnozbornskega volilnega reda neosnovane.

V Turinu na Laškem imajo razstavo. Predsednik komisije, italijanski poslanec Villa, je na banketu, kateri mu je priredila mednarodna regata, in na katerem so bili tudi gosti iz Avstrije, gotovo radi teh med drugim rekel: „Moje misli mi ubegajo v Trst, kateri je kri naše krvi, kateri živi naše življenje, kateri pripada nam in kateri se v nedeljnih bodočnosti tudi političsko združi z nami“.

Te besede nam kažejo zvezo, katera obstoji med Italijani tu in v kraljestvu; naši so le malce bolj tihi in previdni, Villa pa je odkrito govoril. To naj si zapomnijo vsi tisti, ki še vedno nočejo verjeti, da cvete bujno „irredenta“ v Primorju in ki ne vidijo nevarnosti, katera se po „irredenti“ veča od dne do dne.

Razgled po slovenskem svetu.

XIII. rojstni dan skupščina družbe sv. Cirila in Metode v Ribnici. — Trinajsti občni zbor te za nas priznane družbe se je vršil letos v Ribnici na Kranjskem pod prvomestnikom preč. gospod T. Zupanom.

O družbinem delovanju v minulemu letu je poročal glavni tajnik g. župnik A. Zlogar. Z ganljivimi besedami je opisoval žalostne šolske razmere v obmejnih pokrajinah ter prepričevalno navduševal na delo za roda čast in rast. — Družba šteje sedaj 134 podružnic, 81 mešanih, 24 moških in 29 ženskih z vkup 12.000 članov. Glavni smoter družbe so dobri šolski zavodi za slovensko mladino, katero potujejo v nemških in laskih solah. Teh zavodov je 16, in sicer: Zabavišče v Celju, kjer je bilo letos 38 otrok; zabavišče v Mariboru je vzgojevalo 58 otrok, kar dokazuje, da je tudi v Mariboru mnogo Slovencev; štirirazredna deška šola pri sv. Jakobu v Trstu 225 dečkov; trirazredna deklška šola pri sv. Jakobu v Trstu 177 deklic; zabavišče v Rojanu 81 otrok, na Greti 51 in v Pevmi 49 otrok. Narodna šola v Št. Rupertu pri Velikovu je letos v dveh razredih vzgajala 120 otrok. Prvo zabavišče v Podgori pri Gorici je vzgajalo 61, drugo 51 otrok; „Sloga“ v zabaviščih v ulici sv. Klare 73 in v ulici Barzellini 67 otrok. Društvo „Sloga“ s pomočjo družbe sv. Cirila in Metode vzdržuje v Gorici slovensko petrazrednico, ki je letos stela 565 otrok, in zabavišče pod Kostanjevico, kjer je bilo 71 otrok. Dalje vodi gospa Antonija Nudlišek-Grmekova zabavišče pri sv. Ivanu poleg Trsta in gospica Dragica Gregoričeva zasebno zabavišče v Škednju pri Trstu. V prvem je bilo 60, v drugem 39 slovenskih otrok.

O denarnem stanju družbe je poročal blagajnik g. kurat A. Koblar. Dohodkov je bilo: Doneski podružnic gld. 7994.30, pokroviteljstva gld. 1160.82, podpora dež. zbora krajskega 1000 gld., podpora občinskega sveta mesta ljubljanskega 500 gld., darila 30 slov. posojilnic 500 gld., razni darovi gld. 1178.05, Mohorjani so darovali gld. 30.70, odkup od novoletnih voščil 84 gld., časniki so nabrali gld. 1765.14, iz nabiralnikov gld. 57.66, od vžigalic 709 gld., od svinčnikov 83 gld., volila gld. 227.70, „Lublanske Novice“ gld. 341.98, obresti od naložene glavnice gld. 165.56, prehajalni 165 gld. Skupaj gld. 16.033.91. — Stroškov je bilo: Šola v Trstu gld. 5546.69, šolsko poslopje v Trstu gld. 4001.31, šolska vrta v Rojanu in na Greti gld. 1741.57, solstvo na Goriskem gld. 2565, šolski vrtec v Mariboru gld. 303.42, šolski vrtec v Celju gld. 470, šola v Velikovu gld. 690.50, šolsko poslopje v Velikovu gld. 677.83, podpore in nagrade gld. 694.76, knjige gld. 734.77, tiskovine gld. 112.25, stanarina gld. 175.35, razni stroški gld. 206.47. Skupaj gld. 17.819.92. Primanjkljaja je tedaj 1786 gld. Koncem lanskega leta je bilo v blagajnici še 1267 gld. 33 kr.

V glavni odbor so bili zopet izvoljeni po pravih izstopivši gg. dr. vitez Bleiweis, Gregor Einspieler in Anton Zlogar, na mesto g. dr. I. Dečka, ki se je vsled oddaljenosti odpovedal odborstvu, je voljen na novo g. prof. Breznik v Ljubljani.

Nadzornstvo je bilo potrjeno dosedanje. Lepo se je izvršil tudi ta zbor naše prekorisne družbe sv. Cirila in Metode, ki tudi v bodoče združuj Slovence h krepkemu delu za roda rast in doma čast!

Po raznih običajnih napitnicah je omeniti one posebne, katero je govorila gospa Ponikvarjeva iz Trsta; v vznesenih in izbranih besedah je slikala poklice slovenske matere, ki naj vzgaja kreposte hčere in značajne sinove, da otmemo slovenski narod pogina.

Shod se je izvršil lepo; družbi pa želimo še dalje uspešnega delovanja, katero bo le mogoče, ako jo naše razumnost na najizdatnejši način podpira.

Henneberg-Seide 1

von 45 kr. bis fl. 14.65 p. Met. — nur acht, wenn direkt ab meinen Fabriken bezogen — schwarz, weiss und farbig. — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Holl.) Zürich.

Splšno je priznano pri železnih boleznih kot najboljšo prebavljivo in odvajalno sredstvo

Cascara Sagrada Malaga vino

iz deželne lekarnice „Pri Mariji pomagaj“ Ph. Mr. Milan Loustek v Ljubljani. 1 vel. stekl. gld. 1.20. — Razposilja se z obrtno pošto. 117, 37

Iščem

izvežbanega trg. pomočnika,

če mogoče s kaveljo.

Oglase prejema: Eliza Tanco Prosek

3—1 pri Trstu.

Dražbeni razglas za zgradbo novega šolskega poslopja v Nabrežini.

V Nabrežini se bode vršila zgradba šolskega poslopja s prevdarjenimi stroški v znesku 10.680 gold. 36 kr.
Vožnje preskrbi občina Nabrežina. Stavbeni načrti, prevdarki stroškov in dražbeni pogoji so v pregled v tukajšnjem uradu za časa uradnih ur.
Ker ne bode ustmene obravnave, naj se pismene ponudbe frankovano in postavno kolekovane semkaj pošljejo s 5 odstotno varščino v znesku 534 gold. vred od najdalje 31. avgusta 1898. 12. ure dopoldne.

C. kr. okrajni šolski svet
Sežana, 23. avgusta 1898.

Predsednik:
Dr. Laharnar.

Ekonom,

ki je dovršil z dobrim vseh kmetijsko šolo, veščinarstvu, sadjarstvu, kletarstvu, poljedelstvu, živinarstvu, mlekarstvu in sirarstvu, želi premeniti službo s 15. oktobrom. — Ponudbe na uredništvo tega lista pod naslovom „F. B. št. 208.“

Martin Šuligoj

urar v Kanalu

ima v zalogi raznovrstne šivalne stroje naj-novejšega in najboljšega sistema kakor tudi vse v to stroko spadajoče potrebščine po najnižjih cenah.

Plaćila sprejema tudi na obroke. — Ob enem priporoča svojo zbirko ur za čas birne.

Svoji k svojim!
Priporočam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele svojo lepo urejeno

brivnico

na Travniku št. 21, zraven Paternolljeve knjigarne in loterije.

Obljubuje točno in hitro postrežbo, se toplo priporočam udani
68-28 **Anton Pucelj.**

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka E. Riessner, v Nunski ulici 3, (nasproti nunski cerkvi)

priloga preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrob-nih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno žrk na perilo. (P. cl.)

Zidarji in podjetniki, pozor!

Podpisani priporoča p. n. gg. podjetni-kom stavb, zidarjem in drugim

živo in gašeno apno

ter vsakovrstno opeko za stavbo, ka-kor tudi zalogo stavbenega lesa.

Josip Pavletič
lastnik opekarnice v Mirnem pri Gorici.

176 10-5

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici

Prodajalnica
in
edna mehanična
popravljalnica
šivalnih strojev.

Brez konkurence! V zalogi se na-haja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čev-ljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobé od gl. 32 naprej.

V zalogi imata tudi **dvokolesa, puške in samokrese.**

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: Francoski Cognac, pristani kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senf) ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmerni cenah.

Z odličnim spoštovanjem
Kopač & Kutin

trgovca v Semeniški ulici št. 1
v hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga.“

Jurij Mose v Gorici

trgovec z manufakturnim (krojnim) blagom
v Raštelu št. 7-8

ima bogato preskrbljeno zalogo vol-nenih, svilnatih in bombažastih sno-vij za vsaki letni čas ter perila in platna iz samega lana za gospoda in kmeta. Najnovejše moderno blago in perilo za vsaki stan, bodisi duhov-nike, učitelje, uradnike itd.

Največja zaloga volnenih ali žimnatih blazin za postelje ter pogrinjal, vsako-vrstnih volnenih plaht itd.

Vse blago prodaja po tako nizki ceni,
da se ne boji tekmovalcev. 102

C. kr. krojni
privileg. aparati.

Edina slov. zaloga dežnikov, solčnikov in rokavic za dame gospode in uradnikov.

M. POVERAJ

krojnik mojster in trgovec v Gorici na Travniku

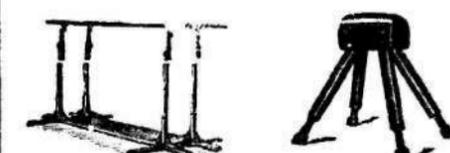
v hodniku in v I. nadstropju v h. št. 22.

Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gotovih obelk, perila, vseh priprav za obleke za vsaki letni čas. — Blago se prodaja tudi na meter

in sicer le v prvem nadstropju.

Sprejemajo se naročila za izdelovanja raznih obelk (ja-kete, pelterine, haveloke) tudi za dame po naj-14-31
novjši modi.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo
Na Iovovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših priznanjih in praktičnih sestavih. V ta dokaz je na razpolago mnogo priporoču-ocnih spričal domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerni, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Geniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zantevo brezplačno in poštino prosto. 80, 52 27

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Tiskarna ustanovljena leta 1893, je obskrbljena z najmodernejšimi črkami.

„Salonska knjižnica“.

„Slovanska knjižnica“ „Knjižnica za mladino“ „Primorce“ „SOČA“ „Kažipol“.

Goriška Tiskarna

A. GABRŠČEK,

zaloga vsakovrstnih izgotavljenih tiskovin za županstva, cerkvene, šolske in druge urade, v Gosposki ulici št. 9. v Gorici,

sprejema naročila za tisek vsakovrstnih tiskovin, kakor n. pr.:

vabila k veseliam in plesom, račune, zavitke in listovni papir z natisnjeno tvrdko za trgovce in zasebnike, raznovrstne vizitnice s primernimi zavitki in elegantnimi škatlicami.

Tiskovine po vzorcu za zasebnike, urade, društva itd. izvršuje točno in natančno po zmerni ceni.

Sljedeće tiskovine ima tiskarna izgotovljene v zalogi:

Za županstva: Spisek za volilce, glasovni imenik, kontrolni razkaz (za volilce), opravični zapisnik, blagajnični dnevnik (z glavo), sklep računa, proračun, domovnica, ubožni list, plačilni nalog, vročilni list, razna povabila (k volitvi, k novačenju, v občinski urad), vabilo starešinam k seji (z dnevnim redom in brez njega), pobotnice, zapis za mrličem, izkaze o premembah stanovališča (za vojake), poštni dnevnik, kazenski zapisnik, prošnje za oprostjenje vojaščine. itd.

Za cerkvene urade: Liber bapt., Liber def., Liber matr., Status anim., Testim. mortis, Testim. matrim., Fides mortis et sepult., Fides matr., Nota pro den. factis (in facendis), Fides Nativit. et Bapt., Testim. status liberi, krstni list, poročni list, mrtvaški list, pobotnica za obli-gacije in za plače, izkazi umrlih, račun (z raznimi prilogami) itd.

Za šole so v zalogi vse tiskovine v slovenskem, hrv. in ital. jeziku, kakor razrednice, tednik, oprav. zapisnik itd.

Za sodne urade: opr. zapisnik, zapisnike, vročilne liste, vabila, plačilne naloge, malotne tožbe, pooblastila, zvršilne prošnje itd. itd.

Podružna tiskarna v Pulju

Tiskovine za hrv. občine in župne urade v Istri izvršuje po vzorcu v 24 urah

Za časa stavb

priporočata vedno svež Portland & Roman Cement, nositelje, že-lezniških šin, vezij ter vse okove.

Konjedic & Zajec v Gorici.

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju, v prvih goriških izdelovalnicah utež otvoril

v Semeniški ulici št. 8

lastno zalogo z izdelovalnico tehnic razno-vrstnih sistemov in višine, v kateri izvršujem vsa naročila, ki spadajo v to stroko, kar naj-litrije in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu more dati slavno županstvo v St. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehtnico.

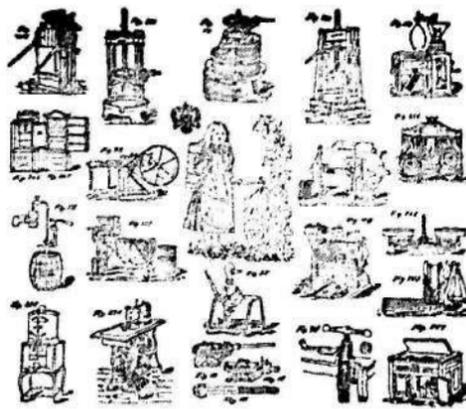
Izvezema v mehanično popravo vsakovrstne uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči.

Imam glavno zalogo koles prvih ameri-kanskih sistemov, katera so priznana naj-bojše. — Vedno pripravljen na izvršitev se beleži udani

KAROL KOMEL,

v Semeniški ulici številka 8.

169 20-6

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sušilnice za sadje in zelenjavo. Škroplilnice prot.

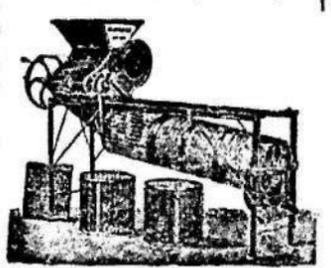
peronospori, poboljšani sestav Vermoreloc. 36 20-8

Mlatilnice, mlinci za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav. (Te stiskal-nice imajo skoro ono tlačilo moč kakor hidravlične vodovodne preše).

Slamorenice jako lahke za goniti in po zelo zmernih cenah. Stiskalnice, za seno in slamo, ter vsesporelne, vsakovrstne poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi

Ig. Heller na Dunaju II, Praterstrasse 49.

Fred ponarjanjem se je posebno treba varovati! Zastopniki se iščejo.

Zastopniki se iščejo.

P. Drašček trgovec z jedilnim blagom v Stolni ulici št. 2. v Gorici

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in z dežele.

Prodaja kavino primoso iz tovarne **ARNOLD & GUTMANN** z Dunaja. Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

Usojam si naznaniti slavnemu ob-činstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za

komisijonalno in spedijsko poslovanje.

Naročila in sicer mala v pošiljatih po 5 kg, po pošti in od 30 kg naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridel-kov, s prijetenjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval do-tično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom na debelo. Sprejemam zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih tvrk in polagam za to kavejo.

Nadejam se, da se me sorojaki do-mislijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan,

116 (cl.) v ulici S. Francesco št. 6.

Ivan Schindler

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slo-vensko-hrvatskem jeziku z več kakor 300 slikami o vseh vrstah aparatov za stroje, potrebnih predmetih za kmetijstvo, vinar-stvo, za obrtne in gospodarske namene.

Gene nižje kakor drugod.

Za realno postrežbo se garantira.

Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

c. kr. privileg. lastnik.

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

V zalogi „Goriške Tiskarne“ A. Gabršček so izšle knjige:

„Materino delo za Boga in domovino“. Za Slovenke pri-redil Simon Gregorčič ml. Cena s poštnino 70 kr.

„Zgodov. črtice iz poknežene grofije goriške in gradiške“. Spisal Simon Rutar. Cena s poštnino 55 kr.

„Venec slovenskih povestij“. Črtice iz ruskega, poljskega, slo-vaškega in hrvaškega življenja. I. Cena s poštnino 55 kr.

Simon Gregorčičeva zbirka pesmij. Cena lični izdaji 30 kr.

Ant. Funtka izbrane pesmi. Cena lični izdaji 50 kr.

Pagliaruzzi-Krilanove poezije (dve knjigi) in spisi v prozi Cena vsem snopičem s poštnino 1 gld. 60 kr.

Anton Klodičev „Materin blagoslov“. Cena s poštno. 18 kr.

„Epizoda iz kulturne zgodovine goriške“, ali košček zgo-dovine goriške c. kr. gimnazija. Spisal mons. Andr. Marušič. Cena s poštnino 12 kr.

„Slovanska knjižnica“. Izlaja vsaki 15. dan v mesecu. Do konca maja 1898. je izšlo 74 snopičev. Celoletna naročnina gld. 1.80.

„Knjižnica za mladino“. Izšlo je 24 snopičev. — Cena vsakemu snopiču je 25 kr. Kdor naroči vse snopiče, jih dobi po 20 kr.

„Salonska knjižnica“, za odrasle, začela izhajati začetkom l. 1897. I. zvezek „O te ženske!“ stane broširan gld. 1.10, vezan gld. 1.60.

„Gahonemi“. Zgodovina in sedanja metoda njih vzgojevanja. 350 strani velike osmine. Spisal Anton Radež. Znižana cena gld. 1.30.

„Bele noči“. Sentimentalen roman. Cena 25 kr.

Židovsko nравоslovje v Jalmudu. Brošurica. 1 iztis 10 kr., 100 iztisov 2 gld. 50 kr.

„Slovenci in mednarodni promet“. Spisal dr. Karol Pečnik, zdravnik v Aleksandriji. Cena s poštnino 25 kr.

Trdo vezan
gld. 1.90.

Ручной

Mehko vezan
gld. 1.60.

Русско-Словенский Словарь (ROČNI RUSKO-SLOVENSKI SLOVAR)

IN

„Kratka slovnica ruskega jezika“ (Краткая Грамматика Русского Языка)